

PHØNLX

**RENSYRET
OG MALTET
RUGBRØD**

**FOERSOMS
GALOSCHER**

Gør Gangen let og Lives lyst — i Pløse.
50 Façon! Lette amerikanske, russiske og svenske Galoscher.
Alle Gummistøvler, Børnegaloscher fra **1,25.**
Amagertorv 27
(Lige for Kirken)

meget Arbejde er der udført, og hvorledes er det udført? Og saaledes maa det ogsaa være i Samfundets, i det offentlige Livs Tjeneste. Dette indrømmer De jo egentlig ogsaa, idet De skriver: „Jeg vilde finde det rimeligt, om den ugifte Lærer og den ugifte Lærerinde havde samme Løn.“ Heri er jeg fuldstændig enig med Dem. Det maa nødvendigvis være saaledes.

Vilde man lønne en Lærerinde ringere end en Mand, for det samme Arbejde, vilde det kun gøre Fortræd. Man vilde simpelthen slutte saaledes: Naar Arbejdet er lige godt, men billigere, tager vi det billigste. Det vilde ufejlbarligt sænke hele Lønnevalet. Nej, lad Lønnen overalt være den samme for samme Arbejde. Det er det ene rigtige. Derved opstaar den sunde Konkurrence mellem Køn-

nene. De Kvinder, der kan følge Mændene, bør have samme Løn; det er ganske jævnt og ligetil, synes jeg. Mændene, eller Familiefædrene vil jeg hellere sige, behøver virkelig ikke at frygte for denne Konkurrence. Derimod er der Grund til at frygte Konkurrencen med det billigere, kvindelige Arbejde. Dette bliver vi nok enige om. Og De vil sikkert ogsaa give mig Ret, i det næste.

De skriver ganske vist: „Men saa snart en Lærer indgaar Ægteskab, bør han have en betydelig forhøjet Løn, hvis Stigning i nogen Maade kommer til at rette sig efter hans Families Vækst i Aarenes Løb.“ Dette vil De næppe i Længden forsvare. En Lærer bør dog næppe have Præmie, fordi han tager sig en Hustru. Saa skulde en Lærerinde jo ogsaa have Præmie, fordi hun tager sig en Mand. Nej, Præmien skal først gives, hvis der kommer Børn.

Jeg takker Dem, fordi De har ført Idéen frem til Diskussion. Den er ikke ganske ny, men derfor alligevel værd at drøfte, for den er ikke saa kendt og omtalt, som den burde være. Selvfølgelig skulde det ikke være Lærer- eller Lærerindefamilier alene, der skulde have saadanne Præmier, men alle i det ganske Land, lige fra Arbejderfamilien til Kongefamilien.

Disse Præmier skulde Staten udbetale til alle, som vilde have dem. Og det skulde være en ret klækkelig Sum for hvert Barn, for det er rigtigt, som De siger: En Familie med Børn bør have mer at leve af end den ugifte.

Børnene er jo nu engang nødvendige for Samfundets Trivsel. Jeg synes derfor, det var en saare smuk Belønning, at Samfundet som Helhed var med til at sørge for den unge Slægt.

Jeg vil dog endnu nævne noget, som jeg synes maa tages med i denne Forbindelse. Burde man ikke specielt i dette Tilfælde tænke paa Moderen, den gifte Kvinde. Det er jo ikke helt fri for — det kan ikke hjælpe at sige andet — at der bliver set noget ned paa denne Stilling baade af den selvstændige Kvinde og desværre ogsaa af de fleste Mænd. Dette er en stor Uret! Hvilken Stilling i Samfundet kan maale

sig med en Moders, Slægtens Opdragerinde og Lærerinde i dens første Aar? Hendes Liv er ikke en Dans paa Roser. Det er tværtimod, som oftest snart efter Ægteskabet og mangen en Gang i de følgende 15—20 Aar, et saare besværligt Liv i alle Maader.

Jeg beundrer en saadan Moder. Jeg har tit set hende staaende midt i en stor Børneflokk, smilende og glad. Men hvor mange paaskønner en saadan Kvinde efter Fortjeneste? Derfor synes jeg, det var smukt, om Samfundet belønnede hende. Hun maa dog, naar alt kommer til alt, bære den største Del af Dagens Byrde og Hede.

Det vilde opmuntre hende og hæve hende i Samfundets Øjne, om Løven ligefrem bestemte, at hun personlig skulde have denne Præmie som — Moderløn. Man kan være vis paa, at hun ikke vilde misbruge den. Det var baade ridderligt og stort, om Mændene vilde føre an for at faa en saadan Lov gennemført.

Alleselv pr. Lejre.

J. P. Madsen

i „Folkeskolen“ Nr. 3 1916.

Den nye Viceskoledirektør.

Dengang Dr. Niels Bang ombyttede Viceskoledirektørens Embede med Skoledirektørens, satte Kvindesagens Kvinder deres Haab til, at den ledig blevne Vicedirektørplads maatte tilfalde en Kvinde, saa meget mere som, der blandt Ansøgerne fandtes en Kvinde, som man efter mange skolekyndiges Mening „ikke kunde komme udenom.“ Vi citerer her en forhenværende Kultusminister (se: „Dansk Kvindesamfunds Historie gennem 40 Aar“, Side 273). Det forekommer os, at Københavns Kommunelærerinder maa have Krav paa, at der indenfor Skoledirektionen findes én Repræsentant for deres Køn, da en saadan maa forudsættes at eje naturlige Betingelser for en retfærdig

Støvsuger Centralen

Baagerstræde 5 · Telf. Vester 4401.

Renser Alt for Støv og Møl
Anbefalet af de bedste Hjem i København